

тексті. Потенційні можливості використання цього методу, його доцільність прискорюють термін проходження музичного матеріалу, скорочують строки роботи над піснями та ведуть до істотного збільшення навчального матеріалу, що є необхідною умовою у педагогічній практиці майбутнього вчителя музичного мистецтва. До того ж, формування навичок безупинного читання з аркуша, логіки аплікатурних прийомів сприяє розвитку логічно-послідовного мислення, вміння самостійно використовувати їх у практичній діяльності. Все це призводить до безперервного збагачення студентів новими знаннями, підвищення темпів роботи над навчальним матеріалом, прискорюють строки просування вперед.

Отже, оптимізація засвоєння пісенного репертуару шляхом спрощення акомпанементу створює умови розширення художнього світогляду, поповнення педагогічного репертуару, формування творчого професійного мислення студентів педагогічних закладів за напрямом підготовки «Мистецтво».

Список використаних джерел:

1. Люблинский А. Теория и практика аккомпанемента / А. Люблинский. – М., «Музыка», 1972. – 80 с.
2. Малиновская А. Фортепианно-исполнительские интонирование / А. Малиновская. – М., «Музыка», 1990. – 189 с.
3. Цыпин Г. Обучение игре на фортепиано / Г. Цыпин. – М., «Просвещение», 1984. – 173 с.

Опанасенко Н.І.

*кандидат педагогічних наук, доцент,
Переяслав-Хмельницький державний педагогічний університет
імені Григорія Сковороди*

ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ ДО ВИКОРИСТАННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ

Головним стратегічним завданням розвитку вищої освіти України на сучасному етапі є її інтеграція до європейської освітньої системи. Враховуючи це, необхідно докорінно покращити підготовку спеціалістів, зокрема майбутніх учителів, опанування ними основами педагогічних знань та успішного застосування їх на практиці. Саме вчителю належить провідна роль у навчанні і вихованні підростаючого покоління, у формуванні гармонійно розвиненої, творчої, діяльнісної особистості.

Аналіз сучасної науково-методичної літератури свідчить, що науковці (Н. Баліцька, О. Біда, В. Бондар, Г. Волошина, С. Гончаренко, М. Гузик, О. Дубасенюк, Л. Кекух, Л. Коваль, Г. Кравченко,

О. Максименко, Н. Наволокова, А. Нісімчук, Л. Пироженко, О. Пехота, О. Пометун, І. Прокопенко, О. Савченко, В. Федорчук, Ю. Шаповал, І. Якиманська, О. Ярошинська та ін.) приділяють значну увагу питанню професійної підготовки майбутніх учителів та розкриттю змісту технологій навчання, їх використання на практиці. Тому проблема підготовки майбутніх учителів початкової школи, на сьогодні, є актуальною та науково значимою.

Мета нашого дослідження полягає в обґрунтуванні основних шляхів підготовки майбутніх учителів початкової школи до використання методів інтерактивного навчання у навчально-виховному процесі.

Для успішного використання технології інтерактивного навчання у навчально-виховному процесі початкової школи, студент повинен у повній мірі бути обізнаним зі змістом сучасної початкової освіти. Під змістом освіти розуміють систему наукових знань, умінь та навичок, оволодіння якими забезпечує різнобічний розвиток розумових, фізичних і творчих здібностей, формування світогляду, морально-етичних поглядів і переконань, підготовки учнів до життя та праці.

Майбутній учитель початкової школи повинен усвідомлювати, що зміст освіти є складним динамічним явищем, до якого висуваються такі вимоги: науковий характер знань, що відображають досягнення науки і техніки в державі; зміст освіти має базуватися на досягненнях національної культури, розвитку державної мови та народних традицій; передбачати послідовність, систематичність, доступність у засвоєнні знань учнями; враховувати розвиток вікових та індивідуальних особливостей школярів, їх інтелект; базуватися на свідомому оволодінні знаннями та власній активності учнів у навчальному процесі. Цими знаннями студенти оволодівають, вивчаючи курс «Дидактика».

Для успішного досягнення певних дидактичних цілей на уроці вчитель повинен уміти створити найкращі можливості для активності учнів на всіх етапах опрацювання навчального матеріалу, атмосферу співпраці, взаємодії. Це досягається за умови творчого підходу до підбору форм, методів, засобів навчання. Вивчення курсу «Дидактика» передбачає ознайомлення студентів з теоретичними основами процесу навчання, розкриття особливостей організації навчального процесу в сучасній початковій школі. Майбутній учитель початкової школи має знати, що інтерактивне навчання є специфічною формою організації пізнавальної діяльності, яка передбачає створення таких умов навчання, за яких кожен учень відчуває свою успішність, інтелектуальну спроможність. «Організація інтерактивного навчання передбачає моделювання життєвих ситуацій, використання рольових ігор, спільне розв'язання проблем» [2, с. 78].

Застосування інтерактивного навчання висуває певні вимоги до структури уроків. С. Крамаренко пропонує наступну структуру інтерактивного уроку:

- 1) організація класу;

- 2) привітання;
- 3) перевірка готовності робочих місць;
- 4) перевірка домашнього завдання;
- 5) мотивація навчальної діяльності;
- 6) оголошення, представлення теми та очікуваних навчальних результатів;
- 7) надання необхідної інформації;
- 8) інтерактивні вправи;
- 9) підбиття підсумків, оцінювання результатів уроку [1, с. 7].

Метою такого уроку є зосередження уваги учнів на проблемі, зацікавлення обґрунтованою темою. Суб'єкт навчання має бути налаштований на ефективний процес пізнання, мати в ньому особистісну, власну зацікавленість, усвідомлювати, що і навіщо він зараз буде робити.

Студенти вивчають методи кооперативного (робота в парах, ротаційні трійки, карусель, акваріум та ін.), фронтального (мікрофон, мозковий штурм, дерево рішень, методи ситуативного моделювання) інтерактивного навчання, їх організацію та практичне використання. Так, майбутні вчителі початкової школи повинні знати, що метод роботи в парах особливо ефективний на початкових етапах навчання учнів у малих групах. Він може використовуватися для досягнення будь-якої дидактичної мети: засвоєння, закріплення, перевірки знань тощо. Робота в парах, за словами О. Ярошинської, «дає час дітям подумати, обмінятися ідеями з партнером і лише потім озвучити свої думки перед класом» [2, с. 79]. Метод ротаційної трійки сприяє активному, ґрунтовному аналізу та обговоренню нового матеріалу з метою його осмислення, закріплення та засвоєння. Карусель – це метод кооперативного навчання, який використовується з метою включення всіх учнів в активну роботу з різними партнерами зі спілкування для обговорення дискусійних питань. Використовуючи метод акваріуму, вчитель має на меті вчити учнів обговорювати питання, дискутувати, вчитися обстоювати власну думку [2, с. 81].

Методи фронтального інтерактивного навчання передбачають одночасну спільну роботу всього класу. Наприклад, метод мікрофону надає можливість кожному висловити і обґрунтувати свою думку швидко. Мозковий штурм передбачає висловлення ідей щодо конкретної проблеми кожним учнем. Таким чином спонукає учнів до прояву уяви, творчості. За допомогою даного методу дитина вчиться вільно висловлювати свої думки. До методів ситуативного моделювання належить симуляція та імітаційна гра. Використання пізнавальної гри в початковій школі сприяє активізації інтересу та уваги учнів, розвитку пізнавальних здібностей, кмітливості. Тому досить часто вчителі вдаються до використання імітаційних ігор, які, за твердженням О. Ярошинської, розвивають уяву та навички критичного мислення, сприяють застосуванню на практиці вміння вирішувати проблеми

[2, с. 89]. Метод симуляції передбачає створення вчителем ситуації, під час якої учні «копіюють у спрощеному вигляді процедури, пов'язані з діяльністю суспільних інститутів, які існують у справжньому економічному, політичному та культурному житті» [2, с. 90].

Майбутньому вчителеві важливо розуміти, що підбір методів навчання залежить від навчальної дисципліни, теми, мети уроку, змісту навчання, часу, відведеного на засвоєння матеріалу, підготовленості класу, а також від його здібностей, майстерності.

Отже, можна стверджувати, що не лише знання методів інтерактивного навчання, а й уміле їх використання майбутніми вчителями в навчально-виховному процесі початкової школи принесуть бажані результати, зокрема, забезпечуватимуть активізації процесу учіння, розвиток критичного мислення учнів, вміння спілкуватися, знаходити спільні рішення проблем.

Список використаних джерел:

1. Крамаренко С.Г. Інтерактивні техніки навчання, як засіб розвитку творчого потенціалу учнів / С.Г. Крамаренко // Відкритий урок. – 2002. – № 5-6. – С. 7–10.

2. Ярошинська О.О. Дидактика: [навчально-методичний посібник] / О.О. Ярошинська. – Умань: РВЦ «Софія», 2007. – 192 с.

Остраус Ю.М.

викладач,

*Вінницький національний медичний університет
імені М.І. Пирогова*

ЗАСТОСУВАННЯ ДІАЛОГОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ПРОФЕСІЙНІЙ ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ СІМЕЙНИХ ЛІКАРІВ

У сучасній педагогічній науці діалогові технології вважають одним із головних способів вдосконалення навчального процесу, який забезпечує гуманізацію освіти та реалізацію особистісно орієнтованого підходу. Вчені погоджуються, що діалогова форма навчання є більш прогресивною у порівнянні з монологічною, оскільки перша сприяє встановленню суб'єктної взаємодії, співробітництва та партнерства в діалозі.

Н. Гойдош діалоговими технологіями називає «сукупність форм і методів навчання, заснованих на діалоговому мисленні у взаємодіючих дидактичних системах суб'єкт-суб'єктного рівня» [3, с. 72]. Сутність діалогових технологій навчання О. Тамаркіна вбачає в тому, що навчальний процес організується таким чином, що студенти залучаються